Joel González dedica un bronze que val or a la ciutat de Figueres

El taekwondista empordanès va ser rebut per familiars i amics al Prat i després, ja a casa, va saludar els seguidors des de l'ajuntament

Joel González dedica un bronze que val or a Figueres

Joel González dedica un bronze que val or a la ciutat de Figueres

FIGUERES | GEMMA TUBERT

Joel González ja és a casa, amb el bronze dels Jocs de Rio a la butxaca. Una medalla que val or, segons ell mateix va admetre, després de tornar a pujar al podi olímpic quatre anys després de l'èxit de Londres, i ara en una categoria diferent, 10 quilos superior, com és la de -68. El taekwondista empordanès va ser rebut ahir a la tarda per una vuitantena de familiars, amics i seguidors a l'aeroport del Prat, on va aterrar al costat d'altres membres de l'equip olímpic espanyol que havia participat als Jocs de Rio, i posteriorment es va desplaçar fins a Figueres, on va participar en una petita recepció a l'Ajuntament. González, el primer doble medallista olímpic gironí, i també el pioner en guanyar un or en uns Jocs (fa quatre anys a Londres), va ser aclamat per les 200 persones que l'esperaven des de feia estona (la comitiva va arribar a la capital empordanesa amb una hora i mitja de retard) i va tenir l'ocasió de sortir a saludar-les des del balcó del consistori. A l'acte hi eren l'alcaldessa, Marta Felip, el regidor d'Esports, César Barrenechea, d'altres membres de l'equip de govern i també de l'oposició municipal.

Un cop dalt del balcó, Felip va agrair que els èxits de González «hagin portat el nom de Figueres, Vilafant i l'Empordà arreu del món». Després va prendre la paraula el medalla de bronze a Rio. «He tingut la sort de poder estar als Jocs Olímpics però per mi el més important és veure que la gent de la meva ciutat s'alegra i valora l'esforç del que faig», va etzibar als dos centenars de persones que l'aplaudien. Després González va dir que aquell metall «valia gairebé com un or», abans d'acabar la seva intervenció dient que «les il·lusions es compleixen, és igual d'on vinguis, si lluites pots ser el que vulguis». Per celebrar-ho, Joel González va encetar una ampolla de cava i va ruixar la gent que l'aclamava des de baix, reiterant que per a ell havia sigut «un plaer» compartir aquells moments amb els seus dalt del balcó de l'Ajuntament de Figueres.

Joel havia tingut un dia llarg. A primera hora de la tarda va aterrar a Madrid després del vol des de Rio amb la resta de membres de la delegació espanyola. Un cop a Barajas, on va explicar que se sentia «content pel resultat», perquè «ja són dues medalletes i en dues categories diferents. Ha costat molt», va tenir poca estona

per descansar perquè de seguida va continuar el viatge cap al Prat. «Ara és moment de gaudir, d'estar amb la família i de passar unes bones vacances i després ja tornarem a començar», va afegir. «Preguntat sobre les seves opcions d'aquí a quatre anys al Japó va dir que «de moment Tòquio queda lluny, és veritat que el que busques és estar una altra vegada en els Jocs, però la veritat és que ara es veuen lluny», va admetre l'empordanès.

Qui sí que espera arribar als propers Jocs és la nedadora badalonina Mireia Belmonte, que juntament amb la jugadora de bàsquet Anna Cruz va ser la gran atracció a l'arribada dels esportistes a Barcelona. Belmonte, doble medallista a Rio de Janeiro 2016, va dir que espera ser present als Jocs Olímpics que se celebraran dins de quatre anys a la ciutat japonesa de Tòquio. «Espero arribar-hi, va manifestar Belmonte, qui a Rio va sumar a les seves dues plates de Londres 2012 una medalla d'or en 200 metres papallona i una altra de bronze en els 400 metres estils. Amb quatre metalls en dos Jocs, per a Mireia «seria un honor» ser l'abanderada espanyola a Tòquio, «però el llistó ha pujat moltíssim i qualsevol esportista seria apte per a això», va matisar.

Anna Cruz, autora de la cistella que va donar a Espanya el pas a semifinals dels Jocs de Rio davant Turquia, va subratllar que és «una medalla de plata que té gust d'or» perquè és el «màxim» al que es podia aspirar. Respecte a aquell moment determinant en què la jugadora va anotar, sobre la botzina, la cistella que donava a Espanya la opció de lluitar les medalles, va explicar que va ser «una gran satisfacció», però «no ha sigut l'únic gran moment del campionat, n'hi ha hagut molts altres».

«És veritat que quan guanyes així és més emocionant, però va tocar treure la força i el coratge aquell dia perquè estàvem 10 avall a falta de tres minuts», va admetre. Anna Cruz va afegir que «la plata era el màxim a què podíem aspirar en aquests Jocs».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/esports/2016/08/24/joel-gonzalez-dedica-bronze-que/800618.html?utm_source=rss